

Wzmocniona współpraca międzyparlamentarna dzięki zastosowaniu nowoczesnej technologii

Sprawozdanie oraz zalecenia grupy roboczej dotyczące aktualizacji Wytycznych w sprawie współpracy międzyparlamentarnej w UE, zmienione w świetle pandemii COVID-19.

Wprowadzenie

1. Podczas Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE, która odbyła się w kwietniu 2019 r. w Wiedniu, zwrócono się do fińskiej prezydencji o utworzenie grupy roboczej, która przedstawi wniosek dotyczący aktualizacji Wytycznych w sprawie współpracy międzyparlamentarnej w Unii Europejskiej z 2008 r. Do grupy roboczej zwrócono się również o przygotowanie sprawozdania dotyczącego lepszego wykorzystania nowoczesnych środków komunikacji w celu ułatwienia współpracy międzyparlamentarnej.
2. W skład grupy roboczej weszło 55 przedstawicieli z 34 parlamentów lub izb. Spotkanie grupy odbyło się w Helsinkach z udziałem 27 osób, a następnie kwestie związane ze sprawozdaniem zostały sfinalizowane drogą elektroniczną.
3. Wstępne badanie przeprowadzone wśród parlamentów UE wykazało, że parlamenty i izby istotnie różnią się pod względem wyposażenia technicznego oraz podejścia do wprowadzania nowych technologii. Z drugiej strony grupa robocza określiła sposoby umożliwiające szybkie wprowadzanie ulepszeń technicznych do istniejących procedur międzyparlamentarnych.
4. Grupa robocza podjęła decyzję, aby nie zalecać konkretnych rozwiązań technicznych, ponieważ obejmowałyby one technologie zastrzeżone i wiązały się z kwestiami, które należy rozwiązywać w ramach przeprowadzania procedur zamówień publicznych w poszczególnych parlamentach. Ponadto ciągły, dynamiczny rozwój sektora technologii informacyjno-komunikacyjnych oznaczały, że konkretne zalecenia techniczne w krótkim czasie stają się przestarzałe.
5. Grupa robocza przedstawiła swoje ustalenia na spotkaniu sekretarzy generalnych parlamentów UE w Helsinkach (26-27 stycznia 2020 r.). Nie było jednak możliwości przyjęcia jej wniosku na Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE w Helsinkach w maju 2020 r., która musiała zostać odwołana z powodu wybuchu pandemii COVID-19 w Europie. Dlatego też fiński parlament zwrócił się do niemieckiej prezydencji Konferencji Przewodniczących Parlamentów o przeniesienie tego dokumentu na berlińskie spotkanie Przewodniczących Parlamentów w maju 2021.
6. W świetle ostatnich doświadczeń związanych z pandemią COVID-19 okazało się jednak, że rozwiązania techniczne nie tylko stanowią przydatne narzędzie służące usprawnieniu dotychczasowych konferencji fizycznych, ale mogą stać się ponadto niezbędnym środkiem komunikacji i współpracy międzyparlamentarnej w czasach, gdy spotkania bezpośrednie są niemożliwe. Dlatego też niemiecka prezydencja, w porozumieniu z fińskim szefem grupy roboczej, uznała potrzebę wprowadzenia zmian do niniejszego sprawozdania zgodnie z lekcjami wyciągniętymi z pandemii. Przed przedłożeniem sprawozdania Konferencji Przewodniczących Parlamentów, przedstawiono je do rozpatrzenia przez parlamenty krajowe i omówiono na spotkaniu sekretarzy generalnych parlamentów UE, które odbyło się wirtualnie w Berlinie 29 marca 2021.

Konferencje międzyparlamentarne powinny zostać usprawnione dzięki technologii

7. Grupa robocza uznała, że w przypadku istniejących konferencji międzyparlamentarnych, takich jak Konferencja Przewodniczących Parlamentów UE, spotkanie sekretarzy generalnych, COSAC, stałe konferencje tematyczne itp., bezpośrednie spotkania w określonym miejscu same w sobie stanowią wartość dodaną. Konferencje stwarzają możliwości interakcji i nawiązywania kontaktów między członkami parlamentów, które wykraczają poza wydarzenia mające miejsce w sali konferencyjnej. Nic nie zastąpi osobistych kontaktów wybranych polityków, jeśli chodzi o wymianę poglądów i wyjaśnienie politycznych stanowisk. Jednak w razie pojawienia się trudności, które uniemożliwią spotkania osobiste, należy zastanowić się, czy konferencje międzyparlamentarne nie powinny odbywać się w alternatywnych formatach, tak aby nie odkładać ich na później ani nie odwoływać. Spotkania w formie wideokonferencji mogłyby również stanowić cenne uzupełnienie i usprawnienie współpracy międzyparlamentarnej i oferować między innymi dodatkowe formaty przy mniejszych kosztach.
8. Nowoczesna technologia konferencyjna oferuje wiele możliwości usprawnień:
 - 8.1 Podczas konferencji najważniejsi mówcy i eksperci, których obecność w przeciwnym razie trudno byłoby zapewnić, mogą występować z domu, a także uczestniczyć w dyskusjach z uczestnikami konferencji.
 - 8.2 Strumieniowa transmisja video umożliwia udostępnienie konferencji międzyparlamentarnych szerszej publiczności przy ograniczonych kosztach. Oznacza to również oczywiście, że deputowani, którzy nie mogą wziąć udziału w konferencji, mają możliwość śledzenia jej obrad na odległość.
 - 8.3 W przypadku większych konferencji wprowadzenie ekranów video zapewni uczestnikom lepsze wrażenia dzięki większej widoczności oraz możliwości wykorzystania prezentacji graficznych towarzyszących tekstowi mówionemu.
 - 8.4 Szereg parlamentów korzysta z narzędzi interaktywnych, takich jak tzw. moderowane Twitter walls, które podnoszą wartość konferencji.
9. Wspomniane technologie weszły już do powszechnego użytku. Spotykają się zwykle z pozytywnym odbiorem. Dotychczasowe doświadczenia, określone przez grupę roboczą przed COVID-19, wskazują m.in. na potrzebę dysponowania dodatkowymi rozwiązaniami technicznymi, tj. powielenia krytycznych systemów informatycznych w ramach planu awaryjnego, który zapewni płynny przebieg konferencji w przypadku trudności technicznych. Grupa robocza zaobserwowała również, że coraz większym zainteresowaniem cieszą się konferencje interaktywne. Gdy jest to możliwe, zamiast nagrywanych przemówień mówców, w przypadku których nie ma możliwości zadawania pytań, wskazane są konferencje na żywo oferujące możliwości interakcji.
10. Grupa robocza zwraca uwagę, że inwestycje w zakresie technologii konferencyjnej stanowią wsparcie wysiłków parlamentów w zakresie zapewnienia interakcji z obywatelami poprzez udostępnianie wielu spotkań i wydarzeń parlamentarnych szerszej publiczności. Dodatkowym beneficjentem postępu technicznego jest współpraca międzyparlamentarna. W przypadku wielu parlamentów interakcje z obywatelami mogą stanowić bezpośrednią motywację do inwestowania, przy czym współpraca międzyparlamentarna jest dodatkowym czynnikiem, który należy uwzględnić podczas określania specyfikacji technicznych.

11. Zamówienia publiczne i wykorzystanie technologii to kwestie, o których decydują poszczególne parlamenty. Grupa robocza zaznaczyła jednak, że KPUE powinna zachęcać do stosowania ulepszeń i innowacji technicznych, gdy tylko jest to możliwe. Ponadto KPUE powinna propagować wymianę doświadczeń i wzajemną pomoc tak, aby umożliwić uwzględnienie szczególnych wymogów współpracy międzyparlamentarnej podczas planowania zamówień publicznych na technologie informatyczne, z myślą o uzyskaniu bardziej kompatybilnych narzędzi technicznych.
12. Grupa robocza zwraca uwagę, że w przypadku parlamentów narodowych nieposiadających narzędzi do telekonferencji i stosownej wiedzy specjalistycznej, pomoc techniczną w zakresie współpracy międzyparlamentarnej, w szczególności w kontaktach z Parlamentem Europejskim, mogą zapewnić Biura Kontaktowe Parlamentu Europejskiego w stolicach poszczególnych państw. W tym względzie należy zwrócić uwagę również na rolę, jaką odegrała współpraca międzyparlamentarna, np. opracowywanie i udostępnianie najlepszych praktyk, zasobów i narzędzi technicznych pomogło parlamentom nadal działać w czasie pandemii.
13. Grupa robocza odnotowuje, że IPEX stał się dostawcą usług hostingowych Konferencji Przewodniczących Parlamentów UE, COSAC oraz stałych konferencji międzyparlamentarnych. Z czasem IPEX będzie pełnił funkcję repozytorium ich dokumentów oraz „pamięci instytucjonalnej” współpracy międzyparlamentarnej w UE. IPEX mógłby stanowić źródło cennych usług dodatkowych, gdyby było możliwe utrzymanie w nim aktualnych informacji kontaktowych dla uczestników w ramach wszystkich międzyparlamentarnych funkcji, jakie spełnia.

Technologia sprzyja rozwijaniu nowych form współpracy międzyparlamentarnej

14. Jak wykazało wstępne badanie przeprowadzone przez grupę roboczą, szereg parlamentów stosowało technologię telekonferencyjną do nawiązywania nowych kontaktów dwustronnych lub wielostronnych, np. między wyspecjalizowanymi komisjami w co najmniej dwóch państwach członkowskich. Taka współpraca, jak stwierdziła grupa robocza, może być nieformalna i prowadzona *ad hoc*, np. w formie webinarium. Uznano, że możliwości są nieograniczone.
15. Grupa robocza wyjaśniła, że podczas gdy niektóre parlamenty inwestują w bardziej zaawansowane oprogramowanie komputerowe do prowadzenia konferencji, na rynku dostępne są rozwiązania, które umożliwiają komunikację między partnerami, którzy nie posiadają identycznego sprzętu. Obecnym standardowym rozwiązaniem dla parlamentów jest podłączenie się przez internet do wirtualnej sali konferencyjnej, która jest kompatybilna z różnymi technologiami dostępnymi na rynku. Techniczna interoperacyjność poszczególnych systemów oznacza, że nie ma potrzeby przeprowadzania normalizacji technicznej między parlamentami. Chociaż technologia¹ dopuszcza znaczną liczbę uczestników telekonferencji, doświadczenie sprzed pandemii pokazało, że aby telekonferencje były rzeczywiście interaktywne, może brać w nich udział ograniczona liczba uczestników (6 – 9). Konieczne jest dostosowanie tej oceny w świetle pandemii, która dowiodła możliwości przeprowadzania wideokonferencji na dużą skalę oraz ukazała potrzebę bardziej kreatywnych rozwiązań.

¹ Poprawka zaproponowana przez Sejm RP nie została uwzględniona ponieważ zgodnie z przesłanym uzasadnieniem: „doświadczenia ostatniego roku pokazały, że kreatywne rozwiązania techniczne opisane w raporcie pozwoliły na organizację większych wideokonferencji”.

16. Grupa robocza zauważyła, że biurowe oprogramowanie komputerowe zainstalowane w większości komputerów osobistych już teraz umożliwia prowadzenie konferencji między niewielkimi grupami osób. Już teraz technologia ta jest dostępna dla wszystkich, przy czym oferuje odpowiednią jakość i wiąże się z nieznacznymi kosztami. Parlamenti już dokonały wielu przygotowań w trakcie pandemii COVID-19, co oznacza, że zyskały istotną wiedzę a także weszły w posiadanie większości łatwo dostępnego oprogramowania do wideokonferencji. Jeżeli będziemy zwracać należytą uwagę na kwestie techniczne, nie będziemy musieli obawiać się, że postęp technologiczny ominie jakkolwiek parlament z powodu braku sprzętu lub jego niekompatybilności. Niemniej jednak nie oznacza to, że większa liczba dostępnych platform nie powoduje trudności, a to oznacza apel o bardziej kompatybilne podejście i wzajemną pomoc, które opisano poniżej.

Technologia może zmniejszyć obciążenie w przypadku spotkań technicznych

17. Podczas gdy spotkania bezpośrednie powinny pozostać zasadą w przypadku najważniejszych konferencji międzyparlamentarnych, grupa robocza zwraca uwagę, że istnieją inne spotkania, których zastąpienie rozwiązaniami technologicznymi może przynieść korzyści. Wiele funkcji współpracy międzyparlamentarnej wymaga prac przygotowawczych lub administracyjnych. Prace te polegają m.in. na zatwierdzaniu projektów porządku dziennego, wstępnym opracowywaniu wniosków oraz wszelkich czynnościach administracyjnych. Ze względu na to, że współpraca międzyparlamentarna w UE jest otwarta dla wszystkich europejskich parlamentów, liczba uczestników spotkań przygotowawczych i administracyjnych oraz czas im poświęcony mogą być często niewspółmierne do przewidzianego porządku dziennego. W przypadku poszczególnych parlamentów jest to obciążenie związane z oddelegowaniem urzędnika na jeden czy dwa dni robocze (z uwzględnieniem czasu podróży), aby zajął się rutynowymi, niespornymi kwestiami.
18. Grupa robocza uważa, że tak długo, jak będzie to możliwe, bezpośrednie spotkania powinno się organizować tylko, gdy zajdzie taka konieczność, ze względu na zobowiązanie prawne lub kwestie, których rozwiązanie wymaga faktycznie bezpośrednich negocjacji. Jeżeli nie ma takiej potrzeby, zatwierdzanie projektów porządku dziennego, zmiany tekstów, a także podejmowanie decyzji administracyjnych mogą odbywać się za pośrednictwem środków technicznych, takich jak wymiana e-maili, telekonferencje lub wspólne internetowe obszary robocze. Wiele przykładów pokazało, w świetle pandemii COVID-19, że dostępne są efektywne, dynamiczne i zmniejszające koszty metody pozwalające na przygotowanie i prowadzenie spotkań technicznych. Jako że wszystkie parlamenti musiały dostosować swoje metody pracy, a personel i administracja często pracują zdalnie za pomocą środków online, narzędzia i najlepsze praktyki opracowane w tym okresie powinny przynosić wskazówki również dla współpracy międzyparlamentarnej.
19. Decyzje o tym, czy obrady wymagają zorganizowania bezpośredniego spotkania lub czy mogą być przeprowadzone z wykorzystaniem środków technicznych, leżą w gestii poszczególnych prezydencji i powinny opierać się np. na technicznym lub politycznym charakterze spotkania. Grupa robocza przypomina ich organizatorom, że do nich należy obowiązek rozważenia kosztów poszczególnych formatów spotkań i płynących z nich korzyści, w tym roli, jaką odgrywają parlamenti, dając przykład co do zrównoważonych metod roboczych.

Kwestie zasadnicze

20. Zaawansowana pod względem technologicznym współpraca powinna podlegać tym samym zasadom ogólnym, co tradycyjne spotkania bezpośrednie. Parlament Europejski, parlamenty państw, które sprawują prezydencję, oraz inni organizatorzy spotkań mają prawo i obowiązek decydowania o formacie spotkań technicznych. Oznacza to m.in. zapewnienie, aby spotkania były dostępne dla wszystkich, bez dyskryminacji ze względu na zasoby techniczne. Niezależnie od formatu technicznego, spotkania muszą być należycie dokumentowane i relacjonowane publicznie. Użytkownicy niebędący specjalistami, w odniesieniu do których można założyć, zwłaszcza po obecnej pandemii, że posiadają niezbędne, podstawowe umiejętności posługiwania się komputerem, powinni mieć możliwość korzystania z zastosowanej technologii. Wziąwszy pod uwagę możliwe znaczenie wideokonferencji w przyszłości, ważne jest zagwarantowanie, aby procedury współpracy międzyparlamentarnej zostały zachowane w przypadku korzystania z rozwiązań w zakresie wideokonferencji i rozwiązań technicznych.

Lekcje wyciągnięte z pandemii C OVID-19

21. Doświadczenia z pandemią COVID-19 ukazały początkowe niedociągnięcia i słabości w zakresie gotowości rozwiązań technicznych, w czasie, gdy skoordynowana odpowiedź na szczeblu unijnym – w tym również pomiędzy parlamentami Unii Europejskiej – była bardziej pilna niż kiedykolwiek. Przełomowy charakter obecnego kryzysu daje możliwości wykazania się większym nowatorstwem i dynamizmem. W momencie, gdy europejscy obywatele zwracają się do UE oraz swoich parlamentów, oczekując spójnej i transparentnej odpowiedzi, we współpracy międzyparlamentarnej należy wykorzystać szybko zmieniające się technologie cyfrowe, aby zapewnić solidne ramy dla demokratycznego dialogu opartego na włączeniu i bliskości.

22. Chociaż wewnątrzparlamentarnych konferencji nie można tak po prostu zastąpić technologią, pandemia COVID-19 pokazała, że mogą pojawić się trudności, które uniemożliwiają spotkania osobiste, takie jak na przykład globalna pandemia. Dlatego też dla osobistych spotkań powinna istnieć łatwo dostępna, pewna i sprawna alternatywa, tak aby nie odraczać ani nie odwoływać spotkań przez dłuższy czas. W takim przypadku zastosowanie technologii powinno odbywać się na podstawie tych samych wartości współpracy, włączenia, uczestnictwa i otwartości, które były propagowane w tradycyjnych konferencjach międzyparlamentarnych. Nie należy zbytnio upraszczać samej działalności międzyparlamentarnej ani też rezygnować z tradycyjnego porządku obrad konferencji, niezależnie od wybranego formatu. Wykorzystanie technologii nie powinno powodować ograniczenia do minimum współpracy pomiędzy parlamentami, ale w zamian oferować więcej kanałów do zbierania i udostępniania informacji na poziomie europejskim.”

23. Jak pokazał obecny kryzys, szeroko zakrojona reorganizacja konferencji międzyparlamentarnych jako wideokonferencji stanowi poważne wyzwanie zarówno dla działów informatycznych w parlamentach jak i zewnętrznych dostawców. W celu promowania szybkiej i niezawodnej odpowiedzi w czasach kryzysu, należy zatem opracować niezawodną i innowacyjną strategię informatyczną i utrzymywać ją w poszczególnych parlamentach, aby zapewnić gotowość odpowiedniej infrastruktury technicznej. Chociaż dzięki wielkim staraniom personelu i członków parlamentów możliwe było szybkie przejście na rozwiązania informacyjno-komunikacyjne w momencie wybuchu pandemii COVID-19, to braki w zakresie przeszkolenia i kwalifikacji a także zależność od wielu różnych dostawców platform wideo stanowiły początkowo wyzwanie. Interaktywny charakter konferencji międzyparlamentarnych wiązał się z koniecznością posiadania możliwości przyjęcia dużej liczby uczestników jednocześnie oraz zapewnienia technicznych środków na potrzeby tłumaczenia ustnego w wielu językach, kontroli przez

moderatora oraz połączenia szerokopasmowego o synchronicznej prędkości. Aby utrzymać współpracę międzyparlamentarną w czasie obecnego jak i przyszłych kryzysów, parlamenty powinny zatem dążyć do zachowania zgodności z minimalnymi standardami technologicznymi, które należy regularnie testować i dostosowywać tak, aby nadążać za szybką ewolucją sektora informacyjno-komunikacyjnego.

24. Należy preferować rozwiązania niezależne od oprogramowania, aby zapewnić wśród parlamentów jak największą interoperacyjność i kompatybilność. Dodatkowo, szczególnie w odniesieniu do konferencji hybrydowych (uczestnicy obecni na żywo i online), należy odpowiednio przygotować gospodarzy i uczestników, aby mogli prawidłowo stosować wideokonferencyjne technologie.
25. Ponadto większa zależność od rozwiązań zdalnych budzi również niepokój ze względu na kwestię bezpieczeństwa. Korzystanie z technologii informacyjno-komunikacyjnych należy każdorazowo równoważyć niezawodnymi środkami cyberbezpieczeństwa, aby chronić się przed atakami, naruszeniami i zagrożeniami dla danych i dla procesów demokratycznych. Kwestie bezpieczeństwa mogą pojawiać się także w związku z odpowiedzialnością w zakresie zdalnej pracy i głosowania. Dlatego też należy w dostateczny sposób zadbać o zachowanie tradycyjnych standardów rozliczalności, uczestnictwa i uczciwości.
26. Oprócz trudności technicznych i związanych z bezpieczeństwem należy wziąć pod uwagę pewne kwestie prawne. Na przykład rozwiązania informacyjno-komunikacyjne muszą być zgodne z rozporządzeniem o ochronie danych osobowych (RODO) i dyrektywą w sprawie zamówień publicznych. Zadaniem RODO jest ochrona danych osobowych w państwach członkowskich UE i dlatego kluczowe jest, aby kontrolować dostawców technicznych na wszystkich szczeblach przed korzystaniem z ich usług technicznych i/lub platform tak, aby dane osobowe były przekazywane do państwa trzeciego tylko pod warunkiem zapewnienia właściwych zabezpieczeń.
27. Współpraca międzyparlamentarna nie byłaby możliwa w czasie pandemii bez wideokonferencji prowadzonych na wielką skalę. Ważne jest zatem, aby w czasach kryzysu znaleźć nowe sposoby zastosowania tych samych norm otwartości, interaktywności i współpracy przy dużych wideokonferencjach, dla wszystkich uczestniczących w nich parlamentów. Niezbędne jest pragmatyczne podejście zorientowane na konkretne rozwiązania.
28. Jak pokazało doświadczenie konferencji międzyparlamentarnych w trakcie pandemii, korzystanie ze współdziałających i kompatybilnych z wcześniejszymi wersjami narzędzi do wideokonferencji lub też większa kompatybilność istniejących rozwiązań mogą się okazać bardziej skuteczne. Wzajemna pomoc w zakresie wideokonferencji pomiędzy parlamentami narodowymi i parlamentem europejskim mogłaby przyczynić się do wzmocnienia współpracy międzyparlamentarnej, jak również cyfrowej suwerenności Europy, zwłaszcza w świetle obecnych orzeczeń TSUE dotyczących RODO.

Zalecenia

29. Grupa robocza i niemiecka prezydencja proponują, aby Konferencja Przewodniczących Parlamentów UE (KPPUE) przyjęła następujące zalecenia:

Zalecenia KPPUE dotyczące wzmocnienia współpracy międzyparlamentarnej dzięki technologii

30. Konferencja Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej:

30.1 Zauważa, że konferencje i spotkania parlamentów stanowią zasadniczą funkcję współpracy międzyparlamentarnej, którą technologia może wzmocnić.

30.2 Zauważa, że nie może być mowy o zastąpieniu konferencji międzyparlamentarnych ustanowionych jako stałe ramy spotkań na mocy art. 2 Wytycznych w sprawie współpracy międzyparlamentarnej, chyba że organizacja spotkań na żywo jest niemożliwa; wówczas technologia może stanowić wiarygodną i uzasadnioną opcję.

30.3 Uważa, że dla pozostałych konferencji spotkania w formie wideokonferencji i spotkania hybrydowe (połączenie spotkań fizycznych i zdalnych) mogą stanowić cenne uzupełnienie i usprawnienie współpracy międzyparlamentarnej, dostarczając między innymi dodatkowe formaty przy mniejszych kosztach.

30.4 Zauważa, że wideokonferencje w stosownych przypadkach dają szansę na zmniejszenie śladu węglowego spotkań, co przyczynia się do realizacji celów Europy w zakresie zrównoważonego rozwoju i klimatu.

30.5 Zauważa, że technologia pozwala zastąpić tradycyjne formy niektórych spotkań o mniejszym znaczeniu, np. organizowanych w celach przygotowawczych i administracyjnych czy spotkania urzędników, telekonferencjami, spotkaniami z wykorzystaniem obszarów roboczych lub innych środków technicznych. W przypadku takich spotkań KPPUE zachęca parlamenty do rozważenia możliwości rezygnacji ze spotkań bezpośrednich, gdy ich cel można osiągnąć bez konieczności odbywania podróży.

30.6 Zachęca parlamenty do ułatwiania sobie międzyparlamentarnych wideokonferencji poprzez wzajemną pomoc i ścisłą współpracę techniczną w dziedzinie informatyki tak, aby wideokonferencje stały się bardziej skutecznym i przewidywalnym instrumentem na przyszłość, wzmacniając jednocześnie cyfrową suwerenność i odporność Europy i stojąc na straży unijnych rozporządzeń w sprawie ochrony danych.

30.7 Zachęca parlamenty do rozwijania strategicznej świadomości tego, jak cyfrowe narzędzia i usługi mogą usprawnić prace parlamentu, a także sprawić, że parlamenty staną się bardziej otwarte, dostępne i rozliczalne.

30.8 Odnotowuje, że w przypadku wykorzystania technologii w zastępstwie lub dla usprawnienia spotkań, takie spotkania powinny odzwierciedlać te same wartości współpracy, włączenia, uczestnictwa i otwartości, które tradycyjnie cechowały konferencje międzyparlamentarne, włącznie z organizacją kwestii językowych.

30.9 Zachęca parlamenty, aby podczas planowania zamówień publicznych na technologie informacyjno-komunikacyjne brały pod uwagę wymogi związane z komunikacją międzyparlamentarną oraz cel, jakim jest wzmocnienie cyfrowej suwerenności i odporności Europy jako element specyfikacji, również w świetle rozporządzenia o ochronie danych osobowych.

- 30.10 Zachęca parlamenty organizujące konferencje międzyparlamentarne do ich udostępniania opinii publicznej oraz parlamentom poprzez strumieniową transmisję video lub podobne środki, gdy tylko to możliwe.
- 30.11 Zauważa, że technologie, które są już dostępne dla większości parlamentów i wykorzystywane w biurach kontaktowych Parlamentu Europejskiego w stolicach poszczególnych państw, stanowią użyteczne i racjonalne pod względem kosztów zasoby umożliwiające współpracę międzyparlamentarną, np. poprzez spotkania lub webinaria na mniejszą skalę dotyczące określonych tematów, i zachęca parlamenty do maksymalnego korzystania z technologii, którymi już dysponują.
- 30.12 Przyznaje, że rozwiązania informatyczne oferują sprawne podejście i elastyczne możliwości pozwalające nie tylko na usprawnienie, ale w razie konieczności również zastąpienie spotkań, i dlatego też zauważa, że właściwe narzędzia powinny być łatwo dostępne, aby utrzymywać lub propagować współpracę międzyparlamentarną, z poszanowaniem autonomii poszczególnych izb odnośnie do wyboru własnych narzędzi cyfrowych i zgodnie z krajowymi i europejskimi zasadami zamówień publicznych. Należy preferować rozwiązania niezależne od oprogramowania, aby zapewnić wśród parlamentów jak największą interoperacyjność i kompatybilność.
- 30.13 Zauważa, że prezydencie i organizatorzy spotkań są odpowiedzialni za określenie formatu wydarzeń międzyparlamentarnych oraz kwestii technicznych z nimi związanych, a jednocześnie za zapewnienie, aby wszystkie spotkania były organizowane w otwartym i przejrzystym formacie o jasno określonych i wyrażonych oczekiwanych wynikach.
- 30.14 Zwraca uwagę na znaczenie ochrony danych oraz cyberbezpieczeństwo narzędzi do wideokonferencji i innych rozwiązań informatycznych, skutecznego szyfrowania na całej drodze przesyłu danych oraz przestrzegania regulacji unijnych w zakresie ochrony danych, zwłaszcza w świetle orzeczenia TSUE w sprawie Schrems II.
- 30.15 Zachęca do dalszego rozwijania funkcji platformy IPEX jako repozytorium dokumentów stałych konferencji parlamentarnych w UE.